

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for Irsk terrier

Versjon 1

Gyldig t.o.m. 1.7.2019

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Innholdsfortegnelse

Innledning	3
Generelt	3
Rasens historie; bakgrunn og utvikling.....	3
Overordnet mål for rasen	4
Rasens populasjon	4
Populasjonsstørrelse	4
Gjennomsnittlig kullstørrelse	4
Innavlsgrad	5
Bruk av avlsdyr	5
Innhenting av avlsmateriale fra andre land.....	6
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål.....	6
Prioritering og strategi for å nå målene	6
Helse	7
Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen	7
Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter	7
Forekomst av reproduksjonsproblemer	8
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål.....	8
Prioritering og strategi for å nå målene	8
Mentalitet og bruksegenskaper	8
Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden.....	8
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål.....	9
Prioritering og strategi for å nå målene	9
Atferd	9
Atferdsproblemer	9
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål.....	9
Prioritering og strategi for å nå målene	10
Eksteriør	10
Eksteriørbedømmelser.....	10
Overdrevne eksteriørtrekk.....	10
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål.....	10
Prioritering og strategi for å nå målene	11
Oppsummering	11
Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål.....	11
Plan for videre arbeid i klubben	11

Innledning

Målet med den rasespesifikke avlsstrategi for Irsk terrier er å bevare og utvikle rasenes spesifikke egenskaper, medvirke til at avlsmessige mål nås og beholdes. Alle seriøse oppdrettere ønsker å oppdrette friske og sunde hunder med rasetyppisk eksteriør og rasetyppisk mentalitet. Dette dokumentet ønsker å være ett hjelpemiddel for å nå målet med avlsarbeidet. Mye av stoffet er hentet fra Svensk Irländsk Terrierförenings RAS-dokument.

Generelt

Rasens historie; bakgrunn og utvikling

Mange ulike meninger er framsatt i litteraturen om Irsk terriers opphav og utvikling. At den stammer fra terrierlignende hunder med stri pels og med stor interesse for jakt, er det ingen tvil om.

Under 1800-tallet ble hundene arbeidsegenskaper og praktiske anvendelsesområder prioritert, mens utseendet var av underordnet betydning. De hundene som rasens opphav, er terrierlignende hunder med sti pels, med varierende farge og størrelse, men med meget allsidige jaktsegenskaper og vilje til å vokte familien, dyrene og gården. Dette er egenskaper som finnes i den også i dag etter mer enn 100 års avlsarbeid og som gjør rasen til en riktig 'allroundhund'.

Det er først da man fastsatte en rasestandard som vi kan snakke om rasen Irsk terrier. Offisielt ble den første standarden for Irsk terrier fastsatt i 1880 av The Irish Terrier Club i Dublin og av The Kennel Club senere samme år.

De hundene som ble presentert ved utstillinger i slutten av 1800-tallet varierte mye i type, og mange var hale- og ørekupte. Fargen var alt fra hvit til hvitefarget eller rød, men ofte svart med røde tegn eller brindle. Pelsene var tette, strie og vannavvisende. Hundene viste ofte vennligheten, kombinert med den spesielle følsomheten og motet, som er så typisk for rasen også i dag.

Etter hvert ble en rød, strihåret irsk terrier utviklet av et lite antall oppdretter fra Nord-Irland og Dublin. I begynnelsen av 1900-tallet hadde utstilte hunder i rasen den røde fargen som fenotype.

Mange forfattere anser opphavet til 90 % av dagens Irsk terrier å være en paring mellom Killiney Boy, en rød hannhund fra Dublin, og en rød strihåret tisper Erin, fra Antrim. Killiney Boys far var Jack, en rød, strihåret terrier, og hans mor var Jess som var en Welsh terrierlignende strihåret tisper. Avkommene fra disse hundene anvendes flittig i avlen og fikk stor betydning for rasens utvikling. Mennesker fra alle samfunnsklasser ble begeistret for rasen, og den beskrives som en mangesidig gårdshund, utmerket selskapshund, bra vakthund og allsidig jakthund; den fattiges vokter, bondens venn og gentlemanens favoritt.

Ved 1900-tallets begynnelse økte rasens popularitet, og i utstillingsringene kunne man ofte se ett 30-talls hunder i hver klasse. Raseklubber vokste fram, blant andre Irish Terrier Association, som ble grunnlagt 1911. Allerede 1880 kom den første Irsk terrier til USA, og mange av de mest framgangsrike hundene på utstillingene i England og Irland ble eksportert dit. Senere dukket rasen opp også i Norge, hvor den første, en engelsk import, ble utstilt i 1898.

Rasens ferdighet som rottefanger, dens intelligens, mot, vaksomhet, hurtighet og utholdenhet gjorde at den ble anvendt på europeiske kontinent under første verdenskrig. Irsk terriere ble sendt med soldatene til Frankrike og tjenestegjorde med framgang som vakt-, patrulje- og rapporthund og ikke minst som rottefanger i skyttergravene i Flandern, Ypres og Paschendale. Rasens popularitet avtok etter krigen og under 1920-1930 tallet.

Under andre verdenskrig minsket alt hundeoppdrett markant. Antallet registrerte Irsk terriere har senere variert i de ulike landene, men det har hele tiden vært en liten skare entusiastiske og hengivende oppdrettere av rasen som har sørget for at dagens Irsk terrier har bevart mye av sine opprinnelige egenskaper. Størst antall registrerte Irsk terrier har lenge vært Tyskland og USA med 250-300 hvert år. I Storbritannia og Irland dreier det seg om ett 70-talls hvert år, i Sverige og Finland ca. 40-60 per år og i Norge ca. 5-15 per år.

Bruksområdet for rasen har litt etter litt endret seg, men selv om den i dag har sine opprinnelige egenskaper i behold, brukes den mer som selskaps- og hobbyhund enn som jakthund. At den fortsatt er en utmerket allroundhund, viser den både i lydighetskonkurranser, på agilitybanen, på brukshundprøver, utstillinger, i redningsarbeid, som servicehund og ikke minst i sin daglige liv i familien.

Overordnet mål for rasen

Å bevare den glade, åpne, uredde og selvsikre terrieren som beskrives i rasestandarden.

Rasens populasjon

Populasjonsstørrelse

Fordi det alltid har vært en liten rase, har det alltid også vært små og ganske begrensede populasjoner rundt om i verden. England og Irland var de land som eksporterte flest hunder til andre land, men i de senere år har det blitt en økt eksport fra USA og eksport/import mellom landene i øst og vest Europa. Da de fleste hundene har samme opprinnelse, er avlsbasen, også sett ut fra et globalt perspektiv, svært liten.

Antall registrerte hunder i Norge:

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
21	8	14	7	18	20	4	19	20	12	5	13	11	14

Antall registrerte hunder i de siste 14 år: 186. Antatt antall hunder i live: 80-90.

Gjennomsnittlig kullstørrelse

Valper født i Norge - antall kull i parentes

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
21 (3)	7 (1)	17 (3)	2 (1)	20 (3)	8 (1)	8 (1)	10 (2)	16 (2)	10 (2)	7 (2)	7 (1)	7 (2)	14 (3)
7,0	7,0	5,7	2,0	6,7	8,0	8,0	5,0	8,0	5,0	3,5	7,0	3,5	4,7

Gjennomsnittlig kullstørrelse for 14 år: 5,8 valper

RAS for Irsk terrier

Innavlsgrad

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
1,9%	14,4%	2,6%	0%	6,2%	2,0%	0%	0%	0,6%	9,2%	1,6%	10,2%	3,2%	4,3%

Gjennomsnittlig innavlsgrad over 14 år: 4,0 %

Bruk av avlsdyr

Fra 2000 er følgende hanner/tisper brukt i avl:

Hanner	Antall kull i Norge	Antall valper i Norge	Oppdrettsland	Antall barnebarn i Norge
Gordwood's Irish Max Lekker	4	19	NO	49
Lonnebhan-Amos Of Innisfallen	2	15	NO	0
Mac Rua's East Edition	2	12	SE	24
Yewood Tinker	2	10+1 (imp)	GB	17
Merrymac Zenith	1	9	SE	0
Merrymac Simply The Best	1	7+2 (imp)	SE	0
Majomas Bolero	1	8	SE	0
Karamell-In Natiainen	1	8	FI	0
Alcaphi's Chilli Pepper	1	8	NO	5
Merrymac Just A Hurricane	1	7+1 (imp)	SE	0
Merrymac Harry Boy	1	7	SE	15
Red Wire Crackerjack	1	7	SE	2
Red Wire High Five	1	7	SE	0
Karamell-In Freezn Clearbob	1	6+1 (imp)	FI	19
Mac Rua's Greatest Gift	1	5	SE	0
Sorrel Hill Hard To Beat	1	5	NO	0
Mac Rua's Hailys Hurricane	1	4	SE	0
Mac Rua's Famous Footsteps	1	2+2 (imp)	SE	9
Merrymac Absolute	1	3	SE	3
Merrymac Pick Pocket	1	3	SE	0
Ca-Miba's Ups Up	1	2	NO	0

RAS for Irsk terrier

Tisper	Antall kull i Norge	Antall valper i Norge	Oppdrettsland	Antall barnebarn i Norge
Gordwood's Irish Gipsy Girl	5	34	NO	33
Axantias Lilla-My	3	14	SE	34
Macmax Mavourneen Of Innisfallen	2	15	NO	0
Merrymac O Dear Norway Will Dare	2	14	SE	15
Ca-Miba's Lookout Victory	2	14	NO	0
Ca-Miba's Preemrose Lady	2	14	NO	2
Sorrel Hill Heart Of Love	2	10	NO	3
Mac Rua's Ice-Cream Illusion	2	9	SE	0
Macegan-Caithleen Of Innisfallen	1	9	NO	0
Liffity-Macushla Of Innisfallen	1	5	NO	15
Ca-Miba's Touch Of Gipsy	1	5	NO	0
Majomas You're My Destiny	1	4+1 (imp)	SE	10
Sorrel Hill Immortal Love	1	3	NO	0
Alcaphi's Carpe Diem	1	2	NO	0
Red Wire Honey B	1	2	SE	0

Kun én tisper har vært yngre enn to år da hun ble brukt i avl.

Innhenting av avlsmateriale fra andre land

De fleste av hannene som er brukt i avl, er av svensk oppdrett. Det gjelder også tispene da de fleste av dem som ikke er av svensk oppdrett, har svenske aner. Det vil være en fordel å få inn nytt blod som heller ikke er brukt i våre naboland, men det er også en risiko å bruke ukjente hanner da vi ikke kjenner hundenes sykdomsbakgrunn.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

I den svenske raseforeningen er målet en høyeste innavlsgrad på 5 % over 5 generasjoner og fortsette å øke den genetiske variasjonen og populasjonsstørrelsen. Foreningen vil også arbeide for en bredere avlsbase ved at flere hunder brukes i avl og ved å få inn nytt avlsmateriale.

Prioritering og strategi for å nå målene

Nye importter bør ikke være i slekt med våre egne hunder. Vi bør anvende avlsdyr fra så mange familier som mulig. Vi bør unngå å gjenta kombinasjoner. Tispene bør ikke brukes i avl før ved 24 måneders alder og hannen ikke før ved 15 måneders alder.

Helse

Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen

Det er få hunder av rasen i Norge, og det har ikke vært foretatt noen helseundersøkelse her. Fordi så mange av våre hunder har svensk bakgrunn, er helseundersøkelsene utført av den svenske raseforeningen relevante også for våre hunder.

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

Rasen er historisk ansett å være meget frisk. Den eneste sykdommen som nevnes i eldre litteratur og som tidlig ble ansett som arvelig, er "Hereditary Footpad Hyperkeratosis" (HFH-A, corny feet, "CF", cracked pads, hyperkeratosis palmoplantaris). Allerede i 1921 rådet The Irish Terrier Association oppdretterne å utelukke syke hunder fra avlen. I utstillingsringen ble tegn på sykdommen bedømt som diskvalifiserende feil. Dette medførte at antall syke hunder minsket sterkt.

Våren 1999 gjennomførte den svenske raseforeningen en helseundersøkelse blant sine medlemmer. Av 83 hunder mente eierne at 82 % var helt friske og sunde. De øvrige hadde hatt mindre problemer med tilfeldige magesykdommer, ørebetennelser og allergier.

I 2003 gjennomførte raseforeningen en ny helseundersøkelse. Raseforeningen kontaktet også forsikringsselskapene Agria, Folksam, If og Sveland. Av 87 hunder fantes corny feet på 2 hunder (født i 1994) og 54 hunder ble ansett å være helt friske og sunde. De øvrige hadde hatt diverse tilfeldige problemer med mager, ører, øyne og hud. Med bakgrunn av at rasen har hatt en meget liten avlsbase, ble det spesielt vurdert om helsetilstanden hadde forverret seg under de siste 5 årene. Man kunne ikke se noen slik tendens. Forsikringsselskapenes statistikk var ikke brukbar da den hovedsakelig avspeilet kostnadene på de ulike diagnoser og ikke frekvensen av sykdommer i rasen.

Det finnes i dag to sykdommer hos Irsk terrier som betraktes som arvelig med en trolig autosomal recessiv arvegang (vikende arv) som betyr at en kan ha egenskapen lokalisert i genene uten å uttrykke den selv, f.eks være bærer av en sykdom uten å ha den selv. Det er den tidligere nevnte corny feet som forekommer i varierende grad og som opptrer ved en alder av 6-12 måneder. I Sverige har det ikke vært nye tilfeller av sykdommen i de siste 20 år, mens vi hadde ett kull her i 2000. Fortsatt finnes anlegget i rasen. Det er nå mulig å DNA-teste om hunden er bærer av sykdommen med blodprøve eller vattpinneavstryk.

Den andre sykdommen er cystinuri som forårsaker ca. 23 % av alle urinsteiner og som rammer hovedsakelig hannhunder. Det er oppdaget enkelte tilfeller av sykdommen i Sverige. Det forskes i Europa (Sveits) på både denne sykdommen og corny feet. Det er mulig å måle mengden av cystin i urinen, men selv hunder med lave verdier, kan være anleggsbærere.

Etter 2005 har den svenske raseforeningen årlig publisert et spørreskjema om helse i medlemsbladet Röda Hund og har hatt en enkel database for håndtering og registrering av de opplysninger som sendes inn. Dessverre er antall svar svært få.

I 2010 ble Agria, Sveland, If og Folksam igjen kontaktet av den svenske raseforeningen. Som følge av at rasen er så liten er det vanskelig å få tilgang til anvendbare tall da forsikringsselskapenes statistikk som i 2003 baserer seg på kostnadene for de ulike diagnosegrupper og ikke på frekvensen av syke individer i rasen. Ett selskap (Sveland) hadde flyttet rasen opp til en høyere premiegruppe som følge av at rasen i dette selskapet

ligger over gjennomsnittet med hensyn til veterinærutgifter. I de øvrige selskapene ligger Irsk terrier fortsatt i premiegrupper som tilsvarer "middelhunden" eller i premiegrupper under dette kostnadsnivået. Sveland informerte om økende veterinærutgifter, som særlig gjaldt mage- og tarmproblemer, var grunnen til økt premie. Disse mage- og tarmproblemer viste seg å være uspesifisert og akutte forbigående problemer, fremfor alt hos unge hunder.

Konklusjonen er at dagens Irsk terrier i Sverige i det vesentlige er en meget frisk og sund rase, selv om den naturligvis rammes av en del sykdommer som alle andre hunderaser.

Forekomst av reproduksjonsproblemer

Rasen har naturlige paringer og føder naturlig. Enkelte små kull og små valper har forekommet.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Problemet for oppdretterne er begrensede kunnskaper som helsetilstanden i rasen i andre land utenfor Norden og i hvilke utenlandske hunder som det finnes recessive anlegg for digital hyperkeratos og cystinuri. Det er rapport et økende antall tilfeller av digital hyperkeratos og cystinuri i øvrige Europa i de senere år. Den meget begrensede avelsbasen i Norge og Sverige tvinger samtidig oppdretterne til å vende seg til andre land etter avlsdyr. Dette kan medføre en økning av disse sykdommene også her i landet.

Prioritering og strategi for å nå målene

Oppdretterne må informere hverandre når det oppstår helseproblemer i rasen. Oppdretterne bør gjøre en risikoanalyse av planlagt kombinasjon med hensyn til corny feet og cystinuri. Det må kun avles på friske, sunde individer med god allmenntilstand. Oppdretterne bør søke å ha en åpen og ærlig dialog seg imellom og med eiere av rasen. Norsk Terrier Klub bør følge arbeidet som gjøres i den svenske raseforeningen og delta på de årlige avls- og oppdrettermøter som arrangeres der.

I følge Norsk Kennel Klubs grunnregler for avl og oppdrett skal oppdretternes seleksjon og kombinasjon av avlsdyr danner grunnlaget for utvikling av hunderasene. Målet i hundeavl er funksjonelt sunne hunder, med en rasetypisk konstruksjon og mentalitet, som kan leve et langt og sunt liv til glede for seg selv, sine eiere og samfunnet. Genetisk variasjon er en forutsetning for utvikling av rasene og hundenes mulighet til å tilpasse seg samfunnets krav.

Mentalitet og bruksegenskaper

Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden

Mange ord er sagt om rasens mentalitet og personlighet av ulike forfattere. Den er omtalt som alt fra klovn til slåsskjempe. De egenskaper som oftest beskrives i litteraturen og i rasestandardene fra begynnelsen av 1900 og fram til i dag er følgende: allsidige jaktegenskaper, aktiv, livlig, merkbart trofast, godlynt, vennlig, hengiven, lettrent, intelligent, følsom, ømsinnet, humoristisk sans, barnevennlig, familiehund mer enn enmannshund, utmerket vakthund, noe reservert mot fremmede, modig, morsk mot andre hunder, men ingen bråkmaker, tyrann eller slåsskjempe, men forsvaret seg med en løves mot når det er nødvendig.

I tillegg kan man ut i fra tidligere bruk av rasen under blant annet første verdenskrig, våge å konkludere med at den har hatt selvtillit og iherdighet og har vært uberørt av skudd, larm og annen støy.

Dagens FCI-Standard fra 2001 sier følgende om atferd/temperament:

"Sporty og i stand til å hevde seg overfor andre hunder. Bemerkelsesverdig lojal, vennlig og hengiven mot mennesker, men har mot som en løve dersom angrepet, og vil sluss til siste slutt."

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

I følge målsettingen i den svenske raseforeningen skulle oppdretterne under 2004-2006 delta på Mentalbeskrivelse Hund (MH) med minst 30 % av det totale antall fødte og levende valper som bodde i Sverige og som var i riktig testalder. Når det forelå tilstrekkelig underlag for statistikk, skulle det lages en raseprofil basert på de Irsk terriere som hadde deltatt på MH. Målet var at oppdretterne skulle bevare den sunde, vennlige og sosiale terrieren som beskrives i rasestandarden.

I 2007 innførte man neste steg i målsettingen; ett krav om at alle Irsk terriere som bodde i Sverige og som skulle brukes i avl, skulle mentalbeskrives og være vesentlig i overenstemmelse med rasens "ønskeprofil".

I 2006 hadde de fleste av oppdretterne mentalbeskrevet 30 % av oppdrettet sitt. I årene 2007-2009 ble minst 30 % av hvert kull mentalbeskrevet, noen kull 100 %. I 2007 ble alle svenske hunder som ble brukt i avl mentalbeskrevet, og i årene 2008-2009 ble nesten alle hunder som ble brukt i avl mentalbeskrevet. Resultatene ble evaluert og raseprofilen ble sammenliknet med "ønskeprofilen". Avvik fra "ønskeprofilen" har ført til anbefalinger for videre avl.

Kravet om at alle avlshunder skulle ha gjennomgått MH, ble revurdert på oppdrettermøte i raseforeningen i 2010 da det utelukket hunder som ikke var beskrevet fra avl og hunder som kunne ha tilført rasen nytt blod. MH-testen ble grundig diskutert, og en majoritet av oppdretterne og deltakerne på møtet besluttet at det ikke lenger skulle settes krav til at avlsdyrene skulle ha gjennomgått MH.

Kravet om MH-test for å kunne brukes i avl som var langt strengere enn de krav som ble stilt til andre raser, opplevdes som unødvendig strengt da Irsk terrier aldri har hatt og ikke har noen direkte mentale problemer. Dessuten hadde regelen begrenset avlsarbeidet vesentlig.

Ut i fra resultatet fra MH for 222 hunder av rasen, kan man si at dagens Irsk terrier med få unntak er en åpen, tilgjengelig og sosial hund uten å være overdreven innsmigrende. Redselen er noe stor hos enkelte hunder, men det er positivt at det er mindre vanlig at redselen gjenstår.

Prioritering og strategi for å nå målene

Kun mentalt friske og sunde hunder anvendes i avl.

Atferd

Atferdsproblemer

Det er ingen spesielle atferdsproblemer i rasen, men enkelte hannhunder kan vise aggressivitet mot andre dominerende hannhunder.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Å bevare den glade, åpne, uredde og selvsikre terrieren som beskrives i rasestandarden.

Prioritering og strategi for å nå målene

Kun mentalt friske og sunde hunder anvendes i avl. Potensielle valpekjøpere må informeres om rasens egenskaper og behov for psykisk, så vel som fysisk, stimulans.

Eksteriør

Eksteriørbedømmelser

Irsk terrier er kjent som en elegant og racy hund. Av de irske høybente terrierrasene er Irsk terrier typemessig den letteste, mest elegante og hurtigste. De har blitt større under 1900-tallet som delvis skyldes bedre fôr, delvis at det avles på større hunder. Irene la ikke så stor vekt på eksteriøret tidlig på 1900-tallet da det var det funksjonelle som var viktig; de skulle jage, holde gården fri for skadedyr og samtidig være en vakt- og selskapshund.

Eksteriørt har de aldri vært så nær standardens beskrivelse som i dag. De fleste hunder har akseptabel størrelse, med meget få unntak ett utmerket temperament og meget bra pels.

Det som fortsatt bør forbedres er vinkler og dermed også bevegelser, bedre hoder og uttrykk. Vi ønsker også mer velformede og lengre brystkasser. Ørene har vært og er fortsatt ett problem som vi må arbeide med. Tendensen til altfor lange og smale underkjever har begynt å dukke opp i rasen, noe oppdretterne må være oppmerksomme på.

Overdrevne eksteriørtrekk

De nordiske kennelklubber ved Dansk Kennel Klub, Hundaræktarfélag Íslands, Norsk Kennel Klub, Suomen Kennelliitto og Svenska Kennelklubben har utarbeidet "Breed Specific Instructions" (BSI) som beskriver overdrevne eksteriørtrekk hos rasehunder. Irsk terrier er ikke omtalt.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Å få oppdretterne til å satse på rett type, en Irsk terrier skal aldri være noe annet enn en Irsk terrier.

Ingen "små Airedales" eller "store Fox terriers".

En Irsk terrier skal være elegant og racy, men samtidig ha substans. De svenske oppdretterne har blitt enige om inntil videre å akseptere skulderhøyder mellom 46-50 cm for hannhunder og mellom 44-48 cm for tisper.

Å forsøke å få bedre hoder og uttrykk, samt mer stabile ører.

Bedre vinkler og bevegelser er også noe som vi behøver å ha med i avlsarbeidet, men vinklene skal aldri være annet enn moderate.

Pelsene må vi beholde, røde og av bra kvalitet.

Vær spesielt oppmerksom på:

At helhetsinntrykket skal være svakt rektangulært. Irsk terrier skal aldri være kort i kropp og rygg som en Fox terrier, Airedale terrier eller Welsh terrier.

Korrekte proporsjoner i hodet er at skalle- og snuteparti skal være av samme lengde, stoppet

skal være svakt markert og skallen skal være flat og ikke for grov, men heller ikke for smal eller klumpete.

Prioritering og strategi for å nå målene

Anvende så mange avlsdyr av så mange familier som mulig.

Unngå å gjenta tidligere kombinasjoner.

Oppsummering

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

Vårt oppdrett av Irsk terrier som er sterkt knyttet til oppdrettet i Sverige, holder en meget høy kvalitet også internasjonalt. De eksteriøre avvik er ikke av en slik art at de krever noen spesielle forholdsregler, men mer kontinuerlig diskusjon og informasjon mellom oppdretterne og dommerne.

Plan for videre arbeid i klubben

Norsk Terrier Klub bør arbeide for å gjøre rasen mer kjent i samfunnet og avholde årlige avls- og oppdrettermøter for økt samarbeid og informasjon innen rasen.